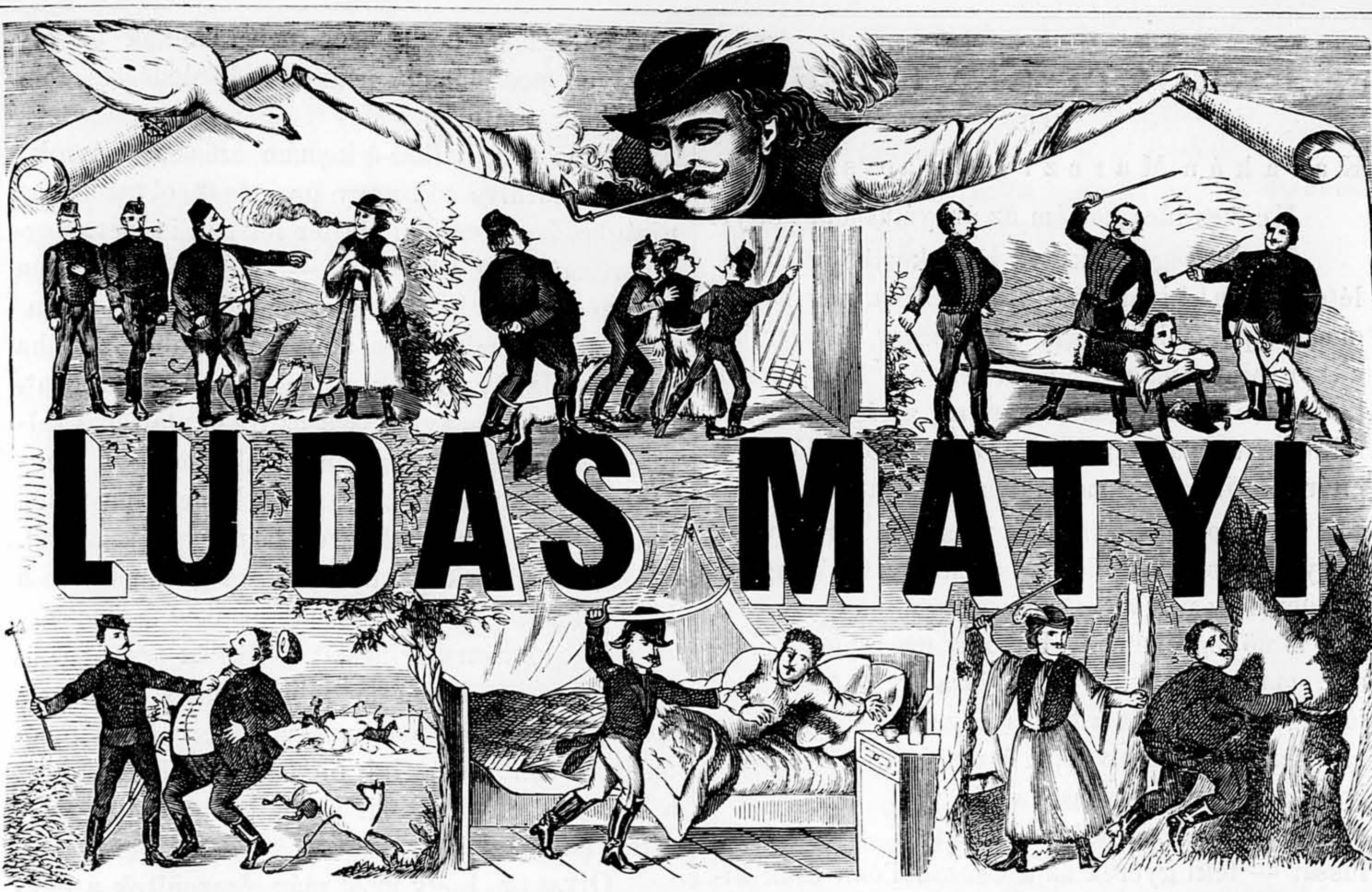

III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, julius 18.
1869.
28. szám.

Gyüjtőknek
ÖT ELŐFIZETŐ
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat
mely Ludas Matyinak
van szánva.

Fricskák.

Görgeit tehát, a mint hirlik, csakugyan honvédgenerálisnak fogja tenni a magyar kormány?

Valóban kompetens teremtménye fog lenni a kormánynak s ellehet rá majd mondani, hogy mali corvi, malum ovum (rosz hollónak rosz tojása.)

Dr. Ágai a „Borsszem Jankó“ szerkesztője egy korszerü értekezletet küldött a szögedi „Darázs“-nak a gazság és jellemtelenség előnyeiről, melynek mottója ez: „tanulj tinó, ökör lesz belőled.“

Csak hiába, mindig rárőfög a disznó a moslékra.

REBUSZ.

A két excellentiás közül melyik hát most a „megdicsöült paraszt.“?

Szeged városának is elromlottak a kanálissai, mert valami „Darázs“ magát élczlapnak gunyoló moslék inficiálja a különben becsületes magyar város levegőjét. E moslékos kompánia főfő malaczczai L é h a i fráter és valami B a n k a-féle szép madár.

A vallásszabadság létesülése által a fő fő tisztelendő clerusnak is egy uj fajtáju vallása lesz. S ez a vallás lesz a sok stóhla, válóper és mise megszünése által előidézett kárvallás.

Hát csak megbukott a Deák papa inditványa? Meg igenis, megbuktatta a mameluk többség.

Hja hiába, többet ér a mai időben a miniszter mosolya mint a pártvezér diadala.

EREDETI LEVELEK.

XVII.

Karakán Marczi Morvaországban.

Kedves ides komám az árgyélusodat Matyi! Istenüttsegéjen kutya jár a kertbe ott ti felétek etsém! kivált az ország házába, mer hát — onnan tapasztalom, hogy hejj nagy zivatar jön akkor mikor mán a marha eltér a kolompostól filelmiben, — ípp ezt láttam az újságbúl etsém mikor azt olvastam, hogy Deák uram jószágai eltértek tűlle, oszt még ellene szavaztak.

A kolompos marha ha mán nem arra való, hogy vezessen, hát eladjuk a míszárosnak, ugyan mír nem tesz úgy vélle a dolegatyus sereg is, hisz ugy is nő mán két tinó, Pu zky uram meg Zsidónyi, majd elvezeti ez a két jóra való kolompos jószág a nyájat biz a közös ügyes legelőn, hogy egyszer csak azon veszik észre, hogy ollyan helyen járnak a hun a marha dög van.

Hanem ni pajtás! — hé Matyi! — az árgyélussát — feki gyerek az a Cserna Tóni, csak kiszagolja, hogy hún rothad a miniszterjom.

Olvastam ecsém — olvastam azt is — hogy menti magát Hallom Ernyő uram, hogy neki nem kellett a 40,000 frt — mert hiszen csak olyan himmi hummi bolondnak mondja azt ükeme, a ki el hiszi, hogy nem kell; hejj adnák nekem csak azt a 40,000 frtot pajtás! felakasztanám én irte az egész közös ügyes frequentziát egye fel a tályog a físzkit. Hanem hát még is furcsa dolog ám az komám, hogy még egy miniszterjális urat is bele tudnak terelni a crédóba; — enyje be szigyellem az árgyérussát — ötven bot nem igne ugy a faromon mintahogy ighet azoknak az izéjin azaz izé; — nem is adnám sokír elhidd pajtás! hogy csak ilyen ordináré ember vagyok.

Meg is fordult most a világ pajtás, mer hát az előtt, a mig az igazságot meg a gazságot napfényre nem lehetett hozni, hát, ha az ilyen ember elkáromkodta magát, vagy hát valamely határból egy rugott tinó tívedt a gulyába, hát mingyá az akasztófa alatt predikált az embernek a statarialis biróság; — most meg — 40,000 forint 7—8 millió a sok nagy ur közt csak úgy sitty-sutty — oszt ha számon kérik, hát még ükeméknek áll felljebb. — Hejj pajtás szórom a kedvit, nem is hiszem, hogy azér nem bánnak el oly könnyen most némely urak az erdő eladással, mer hát filnek a fátúl.

Bion peig hallod-é komám, erőssen a sarokba van szorulva sok nagy úr, most olvasom az ujságba, hogy valami Haller főispán is ugyan ordináré módra íl a világon, — tyhü pajtás! ha én nekem annyi galád beszidet mondanának nyomtatva a szemembe, mint annak az embernek, ha engem valaki csalónak, zsivánnak meg hunczutnak mondana — tyhü azt a czifra pantalléros felteremtett arkangyalát az apjának, mingyá megölném — ha nem igaz vóna; — hanem hát tudod komám, nem zörög a falevél, ha nem fújja a szél, bajos akkor rugkapálni, mikor meg van kötve a leginy lába.

Hát komám megint szít oszlik az ország gyülis, bion pajtás ippen jó időbe mászik haza az a sok jobbódali szavazó masina, mert hát ippen most kezdenek csípelni, bion jó vóna ükeméket is a kíve közzé rakni, azir a sok jóir, a mit vígbe vittek eddig.

Olvasom, hogy most már összeültek a telegatyások is Bétsbe, megszavazni az erszinyünkre vagy 99 millió forintot. — Majd meglásd pajtás! hogy Pulszky a milyen nagy órú, hát még kikalapálja az órával 100 millióra; — a többi meg a mék mellettök lógóskodik olyan, hogy ha azt mondják nekik, hogy a hódvilág rajthuzlipityke hát még azt is elhiszi.

Ugyan komám vani most bélközép telegatyás ur? mert nagyon rá szavazott Tisza nagysága, hogy meg kell duplázni a gázsit, — azt tartja a bélközép ugy is, hogy ha mán vagy alatta vagy felette vagy benne van az alkotmány az országba, hát ha ippensigesen ük magok se látnak semmit, de legalább legyík a pugyellárisnak belűlle egy kis haszna.

Na csak pajtás! nem örülök egyébbnek mint annak, hogy a nagyhasu közösügyes alkotmányos haza szerző, és sziles nagy dicsőségében neki köszvényesedett Diák téns uramra is rá mordult mán a maga fábrikálta jobbódal, azir örülök pedig neki, mer hát paraszt példába úgy szoktuk mondani, hogy hát — még a kutya se jó ha gazdátlan.

Te Matyi te, majd meg lásd, hogy ha — Deák uram is elpártol most azoktúl, a kik ellene sza-

vaztak — ugy feslik az a barátság szijjel, mint a vín asszony viseltes rokolyája.

Olvasom azt is, hogy a sok pap megint össze csapzik Rómába? majd meglásd pajtás, hogy addig fújják a követ a mig egyszer farba rugják a vatyikánt, oszt a lesz a zsinat vige, hogy mindegyik pap felesiget keres magának; a pápának is jó lesz Spanyolország királynéja Izébele ténsasszszony, oszt lesz olyan lakadáré, hogy megemlegeti a világ.

Na de nem irok mán többet pedig szerettem vóna még arról is irni, hogy az a szemfínyvesztő Napoleon, milyen nagy hasfájásba van most, — fireg van benne — a nem hágy békit ükemének; — bion jó vóna ha Kröczer uram az idén berukkolna hozzá egy pakli giliszta csokoládéval, mint most nígy esztendeje a kis-ujszállási patikáros Bolemán uram a tuzokkal, — bion mingyá verset csinálna a giliszta csokoládéra Jókai uram, oszt még adna belőlle ajándikba annak a szíp asszony faranczia császárné nagyságának is — úgyi hé?

Bezzeg nem is énekelnek meg bennünket ugyi komám? — na de nem is kell, mert a jó bor czéger nélkül is kél, — bár csak küldene is ide, valami jó magyar társam egy kulattsal egy kis jó bort, mer pajtás üttsegélyen mahónap élesztővé válok ettől a sok feki sertől, a mit ebbe a Marhaországba kell kortyolnom.

Isten áldjon meg tégedet, s veled együtt valamennyi betsülletes jó magyar ember van Magyarországon, én pedig maradok igazándi jó barátod

Karakán Marci,
gulyás bojtár.

Országgyülési verses krónika.

A förendi méltóságos karzatról.

Megnyillott a gyülés — förendi karzaton . .
Nézem én is, — hogy mi történik ? — hallgatom.

* *
*

Bejön a sok nagy ur, — rozsda marta kardja
Lóg le oldaláról bársonyba takarva.
Uri kecses léptek vezetik a székre . . .
Méltsás elnök Majláth instálja helyére
Czirákyt; — ki, föl is lép az emelvényre.
Biboros palástba burkolva — a rendek
Közt — a papok szintén gyorsan helyre mennek.
Meghajolva végre egyenként, egyszerre . . . .
Kezdődik az ülés legfontosabb rende.
Szólt az elnök: de mit? nem hallottam, bár ha
Füleltem mint spiczli firkász a „Fáczánba."
Nemsokára aztán: „Isten kegyelméből"
Ő nagyméltósága Majláth Gyuri lép föl.
Csendül a kis harang — az egész ház figyel,
Mi fog most történni és Majláth mit mível?
— Büszke tekintettel szétpillant s mentéjét
Igazitván — aztán, igy kezdi beszédét:
„Méltóságos rendek! figyeljenek kérem,
Fontos lesz hallaní jelenleg beszédem. —
Napok avagy talán hetek multak el már
Hogy keringett nevem a fél-világ száján.
Nem szükség mondanom: mi azon hir! hiszen
Tudja a magas rend, tehát nem ismétlem.
— Ide hoztam ügyem — Melczer urét szintén:
Itt akarok szóllni, e diszes hely szinén:
— Hazugság az egész, „ugy van", közbe szólnak,
(És a nemes rendek bájlón mosolyognak.)
„Én az ösi család — ösi ivadéka,
Az érdem nagyságát hogy ne becsülném ma?
Ő — az alsó osztály szülötte, — engemet
Kék vérü anyának dajkái neveltek.
Őt — fa bölcsö, póla csendesen ringatta,
Engemet: gyolcs, bársony s aranyba takarva.
De azért lám mégis minő magas a rang,
Hova emelkedett!? — „igaz" — szólott egy hang.
„Nincs is köztünk semmi baj, — a rendeletre
Én ugy — a miként ö — meghajlánk egyszerre.
Nem is történt semmi, miben ö tán sértve
Lenne, hiszen oh! azt sugározza képe?!!
— „Nem!" — szólott csendesen igazságügyérünk,
„Óh nem"! — hiszen mi rég szépen egyetértünk."
És keserü képpel elfordulva Horváth . . .
Könnyeit törli le, és kezet ad Majláth!

* *
*

Tudja már a világ — Pest — Buda — környéke,
Hogy Majláth és Horváth között szent a béke.

Ciconia.

Clamantes.

Horváth és Irányi közt kitört viszálynál
Furcsa komédia történik a háznál..
Ha az öreg gazda pórázon nem tartja :
Kiket a gaz Jágó feluszíta: „rajta“!

Az öreg érdeme hogy botrányosabban
Nem végződött be e szerencsétlen eset,
Hogy csak megmorogták, de meg nem marhaták
Irányit, azok a dühös c l a m a n t e s e k.

Országgyülési pattantyuk.

Nagyban dicsekedett Lónyai finánczminister a képviselőház utolsó ülésén, hogy milyen jól álnak a magyar budget akcziái s hogy ő még egyetlen pénztári utalványt sem bocsátott ki : noha fel van hatalmazva, a magyar hadsereg felszerelésére, ha pénze nem volna pénztári utalványokat bocsátani ki.

„Látott e már képviselőtársam — kérdé Ghyczytől — ily pénztári utalványokat ?“

‚Bevallom, hogy nem láttam — felelt vissza Ghyczi! — de nem csak utalványt nem láttam, hanem még honvédsereget sem.‘

Horváth Boldizsár is megkisérlette fehérre mosni a szerecsent.

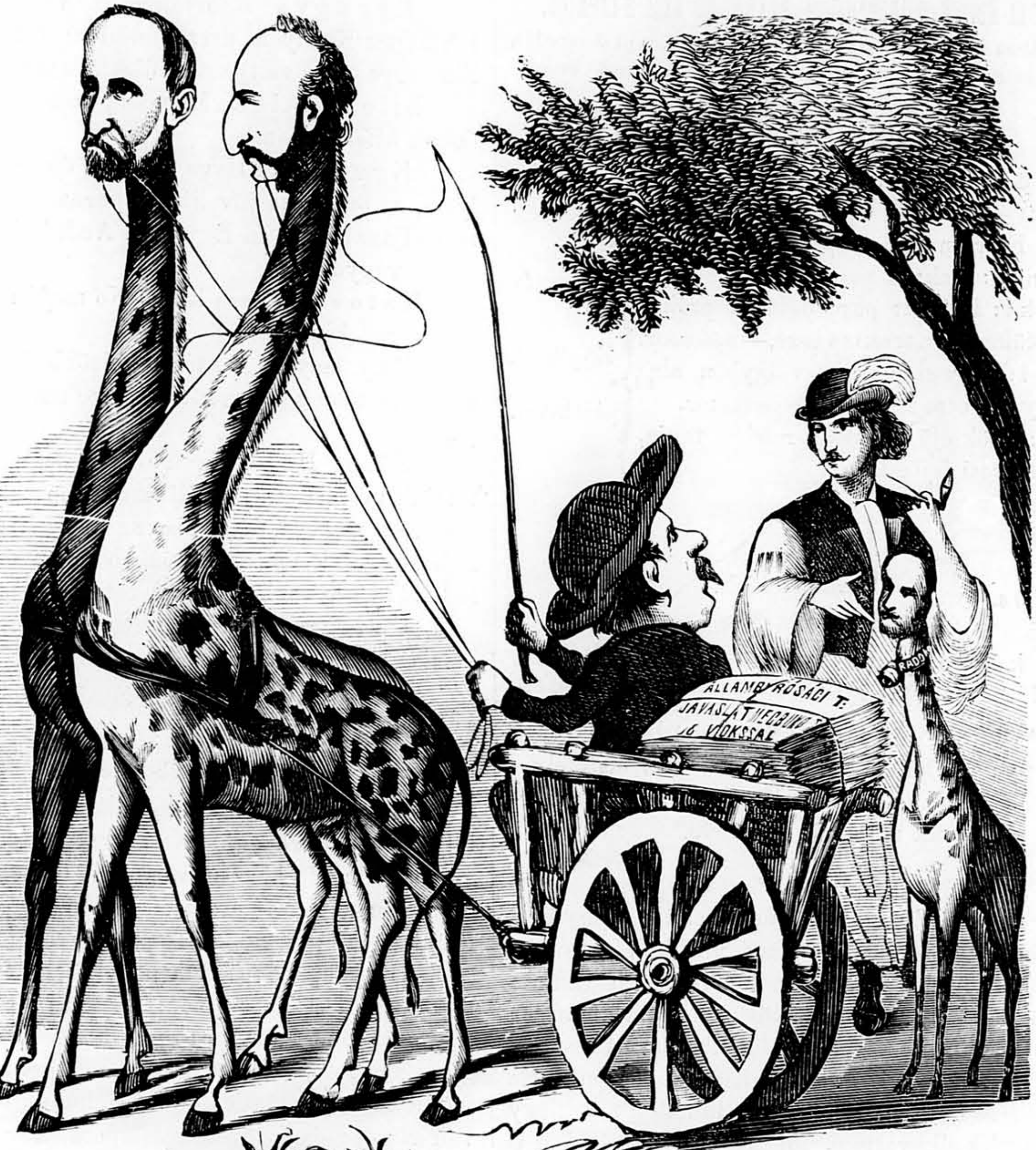
Hogy hogy ?

Hát Hengelmüller és Kosalkó kinevezését, ugy akarta elütni a képviselőházban, hogy ezek az urak semmiféle vészbiróságnak tagjai nem voltak, sem vádlói szerepet nem vittek, sőt még sokan menekülésöket!!! köszönhetik nekik.

Már pedig tisztelt igazságügyér ur olyan igaz az, hogy Kossalkó ur gróf Batthiáni Lajosnak vész és vér birája volt, a milyen szent igazság, hogy az én fürdő engedélyérti folyamodványom az országgyülés megnyitása óta egész a mai napig ott hever a részrehajlatlan és gyorsigazság szolgáltató igazságügyminiszterium bürójában elintézetlenül.

Jól tudom, hogy erre az lesz az indorsata: „*mars Váczra,*“ hanem hát azért Kossalkó ő méltósága még is csak vész és vérbirája volt gróf Batthányi miniszter elnöknek.

Uri fogat.

Ludas Matyi: Hova hova Ferkó bátya? Hiszen so se ér kigyelmed ezeken a gebéken a czélhoz.
Ferencz gazda: Igaz, hogy soványak biz ezek, — lábaik is roszak, csakugy csuklik alattuk; az egyiknek a feje is üres, de nagy bennük a „s z u s z."
Ludas Matyi: Hát a csikó nem eladó?
Ferencz gazda: Nem biz a! már szépen turja magát a szarva . . . hát csak megtartom magnak.

Egy kutya monológja.

(Kompónálta Iczik szomszéd.)

Phomi, uszkhár shemmit se ér,
Elviszi ükhet a shintér,
Buldhog phincsi és más ebekh —
Csak zsinoron vezetthetnekh.
De én szabadon járhatok
Erre arra haraphatok
Khire rá muthat a gazdhám,
Arra én fhül thátom a szhám.
Nyelvemet khi ülthügetem,
Éles fhugamat rá fhenem, —
S ezért khapok sok jó fhalat
Mely thübb ér mint khóser fhalat,
És még sem fhug meg a shinter,
Mert az én gazdhám ministher!

Egy papi gyülés,

vagy

Ha én nem kellek a traktusnak, nekem se kell a traktus.

Tragikomédikus szinjáték, vaskalapiázis, bukólika, püffeszkedés, kálomista-urhatnámság, tudalékos tudatlanság, esperesi infámisággal kivilágitva, 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Együgyü András: főesperes 32 ezer lélek atyja, elnök. —

Favágó Ferencz: alesperes, jeles főerdész,

Fiam Pali: traktus pennája.

Környéki: Délelőtt pap, délután prókátor, különben a traktus esze,— assessor.

Felföldi: hegyen magas, völgyben alacsony, az esze is ilyen, — assessor.

Bakfai: a tökfejü társaság rendes tagja, — esperesi fejbóllintó.

(Környéki, Felföldi, Bakfai: Együgyü párthivei.)

Zongó.

Dolgosi.

Hatosi.

Ütő Lajos.

Boszkai.

Sovány káplány.

Gábor diák.

(Zongó – Gábor diák: Ellenzékiek.)

Számos pap, kosta és bocskoros pógár.

Történethely: egy kálomista traktus. — Az első felvonás, történik apr. 9., — a második apr. 16., — a harmadik május 7. Idő. 1869.

Első felvonás.

Együgyü: T. gyülés! minekelőtte a gyülést megnyitnám egy szomoru körülményről kell értesitést tennem, arról nevezetesen, hogy kötéllel sem tudtam világi ülnököket fogni, azok nélkül pedig alkotmányos gyülést nem tarthatunk, ó pedig ha kitárhatnám szivemet a t. gyülés előtt, akár ketté hasitsanak (mutatja a tokájától lefelé) igy ni! — hogy láthatnák a nagy igyekezetet, mit elkövettem, de nem jöttek. — Inditványozom azért, hogy a világi elnöki szék Környéki urral töltessék be.

Dolgosi: Az nem lehet, mert ő pap.

Fiam Pali: Ugy ám de prókátor is.

Dolgosi: Az még sem lehet, mert még eddig nem tudjuk, valjon a traktus meg fogja-e engedni, hogy valaki délelött prédikáljon, délután exequaljon?

Ütő: De hogy is lehet valaki olyan ámfibium, hogy az egyik oldala pap, a másik prókátor, már a „Ludas Matyi“-ban is kijött, sőt a minap a Máté zsidó végig sipolta, a rá készitett rigmussal az utszát.

Felföldi: A dolgok természetéből mind ez önként folyik, hát Dolgosi ur, hogy lehet délelőtt a katedrában,délután pedig ültetvényei közt,— ez épen ugy kétféle állapot ugy-e?

Fiam Pali: Épen olyan kétféle állapot, söt Ütő urat magam is láttam a mult héten kertjében kapálgatni, tehát ő is délelőtt pap, délután kapás.

Együgyü párthivei mind: Igen ugy van!

Bakfai: (fejével billent) igen ugy van!

Együgyü: Ennélfogva a világi elnöki széket tekintetes Környéki urral betöltöm (súgva Fiam Palika ugye ez jó volt) s a gyülést ezennel megnyitom.

Ellenzékiek: Mi pedig nem nyitjuk meg (kezdenek kifelé menni).

Együgyü: Hova lesz az én esperesi tekintélyem, ha önök ezt mivelik, én parancsolom, hogy önök, maradjanak, Én, én Együgyü András ki 32 ezer lélek atyja vagyok.

Hatosi: (vissza kiált) No majd nem sokáig lesz az! (mind kimennek.)

Együgyü: Miután a felsőbbséget nem ismerö vakmerö tömeg eltávozott, jó volna a gyülést elnapolni?

Fiam Pali: Semmi esetre se napoljuk el, megtartjuk mi magunk, elitéljük öket mind, kicsapjuk őket mind, én megcsináltam már az itéleteket előre jegyzői referáda alakjában, különben nekem több rendbeli inditványaim vannak, melyeket elő akarok terjeszteni.

Favágó: Én azt tartom gyerünk én hozzám a viszlai hegyre.

Együgyü: De bizony én hozzám gyerünk a gyüdi hegyre. (Elmennek.)

Második felvonás.

Együgyü: Miután a multkor az esperesi tekintélyt nem ismerö....

Fiam Pali: (sugva) nem igy kellett volna kezdeni, hiszen azt határoztuk otthon, hogy szelidek leszünk.

Együgyü: (folytatja) világi ülnökök nem jöttek el, gyülést tartani nem lehetett: a gyülést elnapoltuk, s ime most sincs itt egy is, felszóllitom azért a gyorsabb lábu káplán urakat, menjenek ki s akár hol fogjanak egy világi elnököt. (nehányan el.) Ezek után van szerencsém a traktus állapotát következőkben előterjeszteni: a népiskolák állapota kedvező lendületet nyert az által, hogy a legjelesebb tanitók alkalmaztattak iskola vizsgálókul, például a hiricsi...

Hatosi: (közbe vág) hiszen az én iskola inspectorságom alatt mindig a legrosszabb iskolája volt, többször meg volt intve, s már véglegesen is elakarták csapni. — Hogy lehet az?

Együgyü: Ugy, hogy az idén se jártak az iskolába tanitványai, mert mindig enni inni járt a szomszéd falukba, hogy hát az eklézsia kenyerét hijába ne egye, az esperesi conferentia elküldte iskolát vizsgálni.

(Káplánok nagy triumfussal hozzák Zongót.)

Zongó: Uraim! engem ezen urak ide hoztak.

Együgyü. Tessék elfoglalni az egyik elnöki széket (Zongót leültetik.) Egyuttal már most vegyük elő az egyházak ügyeit, bajait, elöször is itt van a pis-

kóiak ügye. — Hallja maga Gábor diák, hogy mert ön ily goromba folyamodást irni ez ügyben én hozzám?

Gábor diák: Azért, mert istentelenségnek tartottam, hogy midőn két részeg ember az egyház hire tudta nélkül megalkuszik egy zsidóval kukoricza kapállásra az egyház nevében, s midőn az a szegény nép — ki tiz év alatt diszes templomot, paplakot épitett, kit e mellett a pécsi káptalan mindenből kiforgatott — nagy szükségben lévén, a kapálást — mire az alku, mondom megegyezése nélkül két részeg ember által köttetett — nem teljesithette, föesperes ur 280 frtig exequaltatott; ezért irtam, de meg kötelességemben is állott, mert én a nép hivatalnoka vagyok.

Együgyü: Igaz ön csak egy falusi nótáros, de hát hogy mert ön az én esperesi hivatalos tekintélyem ellen tenni, én 32 ezer lélek atyja vagyok, ön el van itélve, az ügyben hozott esperesi itéletet, ugy hiszem a t. gyülés helyben hagyja.

Favágó: Igen helybe hagyjuk.

Együgyü pártiak: Mindnyájan helybe hagyjuk.

Ellenzékiek: Nem hagyjuk helybe, föllebbezzük a superintendentiára.

Gábor diák: Kérem jegyzőkönyvbe vezetni a felebbezést.

Fiam Pali: Nem bolondultam meg, hogy magam ellen irjam a j. könyvet, tessék felebbezni, ugy a hogy akar, én nem irok be semmit.

Együgyü: Miután az esperesi tekintélylyel daczoló vaiszlói pap nem hajolt meg előttünk, s az iskola tetejének reperálását az egyház akarata szerint vitette véghez · deputatiót küldtem ki, kérem a jelentést felolvasni.

Favágó: (olvas) Mi alólirottak a fentebbi ügyben kilévén küldve, a vaiszlói egyház számadásait átvizsgáltuk s találtunk benne rettentő hibákat, melyek summa summarum 2 régi kan krajczárra rugnak, tehát inditványozzuk, hogy a papot ki kell csapni.

Boszkai: } egyszerre: Micsoda morá-
Sovány káplán: } lis gyikosság ez?

Felföldi: De igen ki kell tenni.

Fiam Pali: Semmi esetre se lehet helyteleniteni a deputatió véleményét.

Hatosi: A summa summarum 2 régi kan krajczár itt van, kurátor adja elő, azért hibázott, mert már ki ment a forgalomból.

Favágó: Bocsánat ezt nem tudtuk.

Hatosi: Mi a deficitet lefizettük, hanem Együgyü ur is fizesse le azon 150 frtot, mi még perceptorsága idejéből a traktus pénztárából hiányzik.

Ütő: Igen, én is tudom, fizesse meg.

Együgyü: Apellálom e tárgyat a superintendentiára, hanem volna még egy szóm Hatosi urhoz, ön Környéki urnak egy hallgatóját stóla nélkül eltemette, és a stólát nem küldé meg neki, s midőn Környéki ur az anyakönyvi kivonatot öntől kérte, nem küldé hozzá, miért van ez?

Hatosi: Azért mert Környéki ur nem küldött stemplit, azt pedig tetszik bölcsen tudni, hogy ő nekem személyes ellenségem, ugy annyira, hogy a mult évben midőn itt e gyülés terembe egy alattomosságát se vihette keresztül ellenem, ott kin az uttzán többek szeme láttára le akart ütni; különben azt tessék meg orvosolni Együgyü urnak, hogy Környéki ur ne járjon az én hallgatóim közé lázitani, s ellenem tulajdon eklézsiámba éjjel tizenegy órakor alattomos gyüléseket tartani.

Környéki: Az 50 kros stemplit majd megküldöm, a mi a leütést illeti az nem ugy volt, én nem akartam önt leütni, (nemes papi büszkeséggel) nem is üthettem volna, mert nem volt a kezemen keztyü, én pedig a kezemet nem szoktam bepiszkolni.

Sovány káplán: } ki vele, le vele a szemte-
Gábor diák: } lennel?

Zongó: (felugrik) Én ezt tovább nem türhetem, ez nem illik papokhoz, én itt hagyom az urakat, nem is jövök önök közé soha, ez infámia, én elmegyek (megy kifelé, mind az ellenzékiek követik.)

Harmadik felvonás.

Favágó: Miután Együgyü ur elfoglaltatása miatt meg nem jelenhetett, az elnöki széket — hivatalomnál fogva — elfoglalom.

Fiam Pali: Nehány inditványt volnék bátor tenni, melyet egyszersmind indokolni is fogok: először a csepeli papot ki kell csapni, mert még nem instelláltatta magát, másodszor a szerdahelyi papot is ki kell csapni, mert instelláltatta ugyan magát, de se engem, se Környéki urat nem hivatott meg az instellátzionális mulatságra. Harmadszor a Nagy-tótfalusi és Kis-csányi papokat is ki kell csapni, mert mindkettő a mi akaratunk ellenére lett megválasztva, osztán meg olyan két eklézsiába más is el ment volna az érdemesebb papok közül, teszem azt akar én is, még Környéki ur is.

Dolgosi: Nekem ezen inditványokra épen semmi megjegyzésem nincs, ugy hiszem mindenki belátja a mély bölcseséget mely azokból ki ri, hanem másra teszek megjegyzést: én Favágó urat elnöknek el nem fogadom, mert ő fát . . izélt és egy bizonyos helyen nagyon le..izélték.

Fiam Pali: } De ő alesperes!
Környéki: }

Elllenzékiek: le fog mondani! le akar mondani. —

Fiam Pali: Még nem telt le a 3 év, csak kettőt szolgált.

Hatosi: Bevesszük a két esztendéjét háromnak.

Ellenzékiek: Bevesszük tiznek husznak, lemond, levele!

Favágó: Igen is hát én lemondok (felkel, — elmegy.)

Felföldi: Egy levelet van szerencsém bemutatni. (olvas) T. gyülés! miután én nem a mai kor szülöttje vagyok, érzem hogy 32 ezer léleknek gondját viselni nincs elég erőm, azzal a kevés kis becsülettel a mit még rajtam hagytak, eltávozom, lemondok a terhes esperességről. Alázatos szolgájuk, Együgyü András.

Fiam Pali: Fejezzük ki sajnálkozásunkat s a lemondást ne fogadjuk el.

Ellenzékiek: De biz elfogadjuk! nem kell! ugy is elég zavart csinált.

Fiam Pali; Ugy hát én is lemondok.

Környéki: Én is.

Felföldi: De hát mit cselekszünk ha mindnyájan lemondanak, mert épen most akartam mondani, hogy én is lemondok.

Hatosi: Azt cselekesszük: megkérjük a superintendentiát, hogy nevezzen a traktusnak egy tútort!

Ellenzékiek: Helyes! éljen!

(az Együgyü pártiak cum longo nasu, et magno pudore — az ellenzékiek mosolyogva — távoznak el.

Párbeszéd, mely magán beszéden végződik.

Államtitkár: No megjött hadnagy ur?! hát hány száz honvédet verbubált Erdélyben?

Hadnagy: Igen megjöttem, s hoztunk kerek szám 17 embert.

Államtitkár: No...no...ne tréfáljon!

Hadnagy: Tessék kinézni az ablakon ott van mind.

Államtitkár: (kinéz) Hm ... hm ... el mehet hadnagy ur, (hadnagy el megy) — (fel s alá járkálva) — hm ... hm ... és ismételve hm ... hm ... a filozofia nem csal, pápai professor koromba ugy tanitottam, hogy két tagadás egy állitás, itt épen ez az eset jött elö, se Magyarország, se Erdély-, se itt nincs honvéd, se ott, ergó van, tehát mindjárt megyek a ministerhez s jelenteni fogjuk Párisba a legujabb franczia-osztrák-magyar- cseh - tót - morva - horvát - slavon - rácruthen - bunyevár - sakacz - bosnyák szövetségi bizottmánynak, hogy a honvédverbunk oly szerencsésen halad, hogy csupán Erdélyből 17000 honvédünk van, no... még egy zerust majd meglehet, hogy még a minister is tesz hozzája.

Szeretetadományok nyilvános nyugtája·

Böszörményi László siremlékére.

Mokcsay Sándor küldeménye Mokcsáról 8 frt, mely öszveget a „Magyar Ujságnak" átszolgáltattam.

Pest, julius 17. 1869.

Mészáros Károly.

Horváth Gyula

családjának: Bónis Menyhértné asszony Nagy-Kőrösről 50 krt szives volt küldeni.

Köszönet érette az illetők nevében.

Szeretet-fillér.

600 frt pénzbirságom fedezéséhez ujabban járult Kohányi Soma Záhonyból 1 frttal volt szives járulni.

Ezen kegyes adományt tiszteletteljesen köszönöm.

Mészáros Károly.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Na szomszéd még azt sem hittem volna ám, hogy a mi igazságminiszterünk anynyira monopolizálja az igazságot.

Iczik: Hugy hugy Mihály ghazda?

Mihály: Hát lássa szomszéd mikor Irányi szemére lobbantotta az igazságot, hogy megaprehendálta.

Iczik: Szja lássa Mihály ghazda! a mulnár is azért haragszik legjubban, ha azt mondják neki hugy ... liszt lopó!

Rajzoló: **Blumberg** | Felelős szerkesztő: **Bényei István.** | Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Karoly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.